

Naar løst Gods, Brag eller Bragstykker inddrive paa Forstranden, har Strandfogden, saa snart han erholder Kundskab derom, foruden at gøre Indberetning til Politimesteren efter den ham i saa Henseende givne Instruks, at tilstille vedkommende Toldfunktionær Underretning om Braggodsset, hvorhos han uophødelig bør drage Omsorg for, at Godsset bringes i Sikkerhed. Politiets Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skønnes ikke at overstige 500 Kr.

§ 3.

Hvor det gælder at redde Menneskeliv, er enhver forpligtet til at yde den Bistand, som han kan yde uden Fare for Liv eller Helbred (almindelig borgerlig Straffelovs § 199), og til, mod Erstatning for den Skade, som derved sker, at afgive ethvert dertil tjenligt Redskab, samt til at tilstede fornøden Færdsel paa sin Grund.

Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de ombøende mod billig Betaling efter Gyne skulle afgive fornødent Husly samt yde Kost og Pleje, indtil, for Ublændinges Vedkommende, deres Forsørgelse kan overtages af Konsulen, henholdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller, for her hjemmehørende Søfolks Vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 § 64.

Til de i § 2 omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skøn fornødne Befordringsmidler.

Endelig er enhver pligtig til ved Bjærgning mod Erstatning at tilstede fornøden Afgang til og Benyttelse af sin Grund samt, for saa vidt det bjærgede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring afgive Husrum, som han ikke selv benytter.

Størrelsen af de i denne Paragraf omhandlede Erstatninger og Betalinger fastsættes efter Billighed af Amtmanden. De afholdes, ligesom den i § 2 omhandlede Godtgørelse, forlods af Strandingsmassen; findes der ingen saadan, afholdes de af Statskassen.

§ 4.

Langs de Kyststrækninger, paa hvilke Strandinger jævnlig forekomme, kan der oprettes Bjærgelav, naar derpaa andrages af et efter Amtmandens, i Købstæderne Politimesterens, Skøn til Oprettelse af et saadant tilstrækkeligt Antal af uberygtede, arbejdsdygtige, i det paagældende Distrikt bosatte Mænd, der efter deres Kendskab til Søvæsen maa anses for egnede til at være Bjærgere, og som erklære sig villige til at indtræde i Lavet. Amtmanden afgør, efter indhentet Erklæring fra Politimesteren, hvorvidt der af Hensyn til Strandingsforholdene paa den paagældende Kyststrækning er tilstrækkelig Anledning til at oprette et Bjærgelav, ligesom ogsaa, hvor Grænserne bør drages for det enkelte Bjærgelavsdistrikt. Et Bjærgelav kan indbefatte saa vel flere Kommuner som Dele af en Kommune.

For saadant Bjærgelav, der skal forestaa af en eller flere Forbjærgere, forsynede med fornøden Fuldmagt til at optræde paa Lavets Vegne, skal der udfærdiges en Vedtægt. Forslag til denne udarbejdes af Politimesteren. Vedtægten forelægges Amtmanden og for Købstæders Vedkommende Justitsministeriet til Stadfæstelse; den skal indeholde Reglerne angaaende Afgang til Bjærgelavet, Valget af Forbjærgere, Omgangen ved Udtagelse af Mandstab og Materiel til det enkelte Bjærgforetagende, det Materiel, der staar til Raadighed, samt Bjærgelønnens Fordeling. I Bjærgelavet kan kun optages Mænd, der fyldestgøre de ovenfor angivne Betingelser, ligesom enhver i Distriktet bosat